

Sygn. akt II Ca 1010/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa H.(...) z siedzibą w S.

przeciwko A. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 25 sierpnia 2014 r., sygn. akt I C 92/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Inowrocławiu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

II Ca 1010/14

UZASADNIENIE

PowódH. (...) z siedzibą w S. w S. w pozwie skierowanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia od pozwanej A. K. na swoją rzecz kwoty 7303,91 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 22 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że na mocy umowy cesji, nabył od Banku (...) S.A. z siedzibą w W. wierzytelności tego banku względem pozwanej z tytułu umowy kredytu nr (...).

Nakazem zapłaty Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie orzekł o żądaniu

pozwu i kosztach postępowania.

Nakaz zaskarżyła sprzeciwem pozwana. W uzasadnieniu wskazała, że nie jest w stanie zrozumieć co się składa na roszczenie zawarte w pozwie, podniosła zarzut częściowego przedawnienia roszczenia.

Wyrokiem z dnia 26 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu oddalił powództwo.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje :

Pozwana zawarła z (...) Bank umowę nr (...) o kartę kredytową. Karta ta została zablokowana w 2008 r., ponieważ pozwana nie spłacała kredytu. W ocenie Sądu Rejonowego, potwierdzeniem blokady karty jest pismo banku, który w 2009 r. wzywał ją do zapłaty kwoty 1752,17 zł.

Powołując się na treść art. 118 k.c., Sąd Rejonowy uznał, że skoro pozew został wniesiony w dniu 21 października 2013 r., to doszło do upływu trzyletniego terminu przedawnienia. W ocenie Sądu, powód nie wykazał dokumentami skutecznego przerwania biegu przedawnienia, dlatego powództwo zostało oddalone.

Powyższy wyrok apelacją zaskarżył powód, zarzucając Sądowi Rejonowemu:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 124 k.c. poprzez ich nie zastosowanie i przyjęcie, że nie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia;
- naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 i art. 241 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z postanowienia Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu w sprawie III Km 4206/11 na okoliczność przerwania biegu przedawnienia oraz oddalenie wniosku powoda o zwrócenie się do Banku (...)S.A. o szczegółowe wyliczenie z umowy kredytu nr (...);
- naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 232 k.p.c. poprzez przyjęcie, że powód nie wykazał okoliczności, iż nie doszło do przedawnienia dochodzonego pozwem roszczenia;
- naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest zasadna.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż niniejsza sprawa jest rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym. Zgodnie z art. 505¹¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu uproszczonym sąd drugiej instancji nie przeprowadza postępowania dowodowego z wyjątkiem dowodu z dokumentu. Natomiast zgodnie z art. 386 § 4 k.p.c. sąd drugiej instancji może uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania tylko w razie nie rozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego.

W niniejszej sprawie cytowane powyżej przepisy mają zastosowanie, albowiem Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy.

Strona powodowa złożyła wnioski dowodowe celem wykazania, że nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia, albowiem poprzedni wierzyciel wszczął egzekucję komorniczą na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego i od umorzenia tego postępowania bieg terminu przedawnienia na nowo zaczął biec. Powód wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu w sprawie III Km 4206/11.

Tymczasem Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w ogóle tego wniosku nie rozpoznał, tak samo jak wniosku, by zwrócić się do pierwotnego wierzyciela o nadesłanie rozliczenia kredytu udzielonego pozwanej i wpłat dokonanych przez nią. Natomiast w uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że powód nie wykazał, iż nie doszło do przerwania biegu przedawnienia.

Biorąc pod uwagę fakt, iż Sąd nie rozpoznał wniosku dowodowego na tę jakże istotną okoliczność – przerwy biegu przedawnienia – niewłaściwe jest wskazywanie, iż powód tej okoliczności nie wykazał.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok. Przy ponownym rozpoznaniu Sądowi Rejonowy winien rozpoznać wnioski dowodowe powoda, w tym przede wszystkim dotyczące przerwy biegu przedawnienia i dopiero wówczas podjąć dalsze czynności procesowe w sprawie. W przypadku gdy powód wykaże,

że nie doszło do przerwania biegu przedawnienia, Sąd I instancji winien przystąpić do merytorycznego rozpoznania sprawy i rozpoznać kolejny wniosek dowodowy powoda na okoliczność ustalenia wysokości zadłużenia pozwanej.